

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 14. Gregorius in Sedem Alexandrinam intruditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. horum Canonum Disciplina sancta sit, &
A. C. 341. Apostolica, ab universa Ecclesia recepti
 sunt.

§. XIV.

*Gregorius in Sedem Alexandrinam
 intrusus.*

Ex his Canonibus, ut ut sanctis, Euse-
 bianis ansam arripuere de novo S.
 Athanasium persequendi. Quarto, &
 duodecimo canone Episcopo deposito
 omnis spes restitutionis adimitur, si fan-
 ctionibus Episcopalibus non abstinet,
 aut Imperatorem adiit. Utriusque reum
 esse Athanasium dicebant, ipsum enim
 Tyri depositum, querelis Magni Constan-
 tini aures fatigasse, & deinde ad suam
 Ecclesiam rediisse, nullius Concilii De-
 creto. Forte etiam ex his duobus cano-
 nibus unum conflarunt, quem totius Con-
 cilio auctoritate conditum venditarunt,
 quomodocunque hoc se habeat, omnes
 unitis viribus, erant autem quadraginta,
 & præsentia Imperatoris suffulti, alterius
 Episcopi Alexandrini, loco Athanasii de-
 positi, ordinationem urgere cœperunt;
 hoc enim solum erat, quod tantis am-
 bagibus quærebant, & unica causa, cur
 effecerint, ut Antiochiæ Concilium con-
 vocaretur. Igitur, quas nuper calumnias
 in Athanasium finxerant, imo & veteres
 repetere non erubuerunt, statimque, qui

v. Pagi. 341.
 n. 32. &c.

Socr. II. c. 8.

Soz. III. c. 5.

ei in Episcopatu succederet, Eusebium, Episcopum exinde Emesinum, nominarunt. Is Edessæ in Mesopotamia nobilitate natus, a teneris sacris litteris imbutus fuerat, tum Græcorum scientiis in ipsa urbe Edessa instructus; tandem Patrophilus Scythopolitanus, & Eusebius Cæsariensis ei Sacros libros exposuerant. Antiochiæ degebat cum Eustathius deponeretur, mansitque apud Euphronium ejus Successorem. Sacerdotii honorem fugiens Alexandriam profectus est, ibique Philosophiæ studuit, Antiochiam deinde rediens Flaccillo Euphronii Successori adhæsit; talis erat rerum ipsius status, quando eum Eusebius Constantinopolitanus in Sede Alexandrina collocandum proposuit; ipse vero non ignarus, quantum S. Athanasius a populo suo amaretur, hunc Episcopatum acceptare renuit; itaque Eusebiani Eusebium Emesinis Episcopum dederunt; Hæc Eusebii ordinatio in populo Emesino tumultus causa fuit, nam Mathematicum, id est, Astrologum credebant, quorum hominum pessima erat apud Emesinos nota, ergo fugere cogitur, & postquam in Domo Episcopi Georgii Laodiceæ latuerat, Antiochiam ab eo reductus, Flaccillo, & Narcisso Patrocinantibus, in Sedem Emesinam restitutus est. Idem Eusebius, tenere errores Sabellii, incusatus est, sed hæc multo post tempo-

Sæculum IV.
A. C. 341.

Socr. II. c. 9.

Sup. XI. §.
43.

Sæculum IV. tempore contigerunt. Imperator Constantius, in Barbaros movens, eum secum duxit, atque quædam miracula edidisse dicebatur, quapropter factum, ut in aliquibus Martyrologiis apponeretur. Eusebius Imperatore Constantio regnante, mortalitatem exiit, Antiochiæ sepulchrum ingentem librorum numerum scripsit stilo eleganti, & arte dicendi ad populi Genium accommodata; eorum præcipua erant contra Judæos, Gentiles, Novatianos; & iterum Homiliæ breves in Evangelia. Sed hæc omnia hodie desiderantur.

Socr. II. c. 10.

Greg. Naz. orat. 21. p. 681.

Athan. ad solit. p. 815.

Eusebio Emesino Cathedram Alexandrinam non acceptante, Eusebiani Gregorium præsentarunt, & sine mora ordinatum. Gregorius iste in Cappadocia natus, studiorum causa Alexandria moratus fuerat; eum S. Athanasius, benigne susceptum, paterno affectu, & fiducia ut filium foverat, quo non obstante calumniæ, in S. Athanasium confictæ de cæso Arsenio, conscius fuisse incusabatur. Eusebiani, contra omnes Canones ordinatum, Ecclesiæ, quæ eum non postulabat, destinatum, & in qua ipsis nullum jus Episcopum ponendi competebat, tamen auctoritate Cæsaris freti, in possessionem mittere moliti sunt; ab Imperatore obtinuerunt, ut epistolas scriberet, & altera jam vice Philagrium Ægypti Præfectura dona-

donaret, cujus odium in Catholicos, jam Sæculum IV.
 tum, cum inquisitiones in Mareotide agi- A. C. 341.
 tatae, ipsis perspectum fuit; erat Phila- Sup. l. XI.
 grius Gregorii popularis, Apostata, & Gregorius in
 quem nulla morum honestas commenda- Sedem Ale-
 bat. Philagrio in Ægyptum proficiscen- xandrinam
 ti Imperator comites addidit Eunu- intruditur.
 chum, qui Arfacius vocabatur, & milites, ut, si Athan. ad
 opus esset, vim adhiberent. Primo ad- orthod. p.
 tu Præfectus litteras in forma Edicti pro- 944.
 mulgavit, quibus indicabatur, Gregorium
 ex Cappadocia cum Imperatoris mandato
 adesse, ut Athanasio succederet. Omnes
 rei non prævisæ novitas perturbavit. Po-
 pulus Christianus turmatim ad Ecclesias
 concurrere, aperte coram Magistratibus,
 & tota civitate conqueri; Fidelibus nul-
 lam accusationis, nullam criminandi cau-
 sam esse contra Athanasium, sed fraudes
 Arianorum prævalere; si vero alicujus
 criminis reus esset, in judicio legitimo
 fuisse citandum, ibi sententiam pronun-
 tiandam, & tandem juxta canones suc-
 cessorem eligendum.

At Philagrus Paganorum facem, Ju-
 daeos, & improbos quosque promissis,
 quibus deinde stetit, ad ea, quæ perfi-
 cere cupiebat, sibi devinxit; pueros pascen-
 dis gregibus præfectos, juvenes feroces,
 ex foris & compitis congregat, ad inso-
 lentiam incitat, atque turmatim gladiis,
 & fustibus instructos in Ecclesias, quo
 popu-

Sæculum IV. A. C. 341. *Epist. Jul. ap. Athan. ap. 2. p. 749. c. 751. ad orthodox. pag. 945. 946.* populus confugerat, immittit; hi in Ecclesiam, cui a Quirino Nomen, irrumpunt, templum, & baptisterium incendunt, nudantur virgines, modis indignis vexantur, ubi resistebant, vitæ etiam periculum subibant. Monachi ita pedibus proculcati, ut ipsa anima elideretur. Alii monachi mancipiorum more capti, aut ense, vel fuste occisi, alii vulnerati, aut saltem verberati. Sacra Mysteria ablata a Gentilibus in terram projecta, Sacra mensa avium, & strobilorum sacrificiis profanata, Gentilibus Idola sua laudantibus, & Jesum Christum blasphemantibus. Libros sacros in Ecclesia repertos combusserunt. Judæi, Gentilibus mixti, Baptisterium ingressi, projectis vestibus locum sacrum abominationibus polluerunt, quas narrare honestas vetat. Quidam impiam crudelitatem, qua Christiani tempore persecutionum afflicti fuerant, reducentes, Virgines, & Matronas, continentiam servantes, extrahebant in medium, ut ad blasphemandum, & negandum Dominum cogerent, renuentes verberibus tundebant, & calcibus impactis proterebant. Ex Ecclesia prædas agere impune erat, hi, quæcunque sub manibus erant, sibi capere, alii privatorum deposita inter se dividere. Vinum, quod copiose aderat, potant, effundunt, auferrunt. Oleum diripiunt. Portæ, & chla-

thri

thri confracti asportantur, lampades in terra ad parietem deponuntur, Ecclesiæ cereos ad Idolorum suorum honores accendunt. Capiuntur Presbyteri, & Laici, Virgines spoliatae capitis velamine ad Præfecti tribunal raptæ, & carceri traditæ; alii pro mancipiis venditi, aut flagellis cæsi. Panes Ecclesiæ Ministris, & Virginibus debiti, ablati.

Hæc omnia in quadragesima circa festum Paschatis agebantur. Die Parasceves Gregorius Ecclesiam adiens, Præfecto, & Paganis comitantibus, cum cerne- ret, quantum populus ingressum violentum horreret, Præfectum perpulit, ut triginta quatuor Fideles, Virgines, nuptas, viros nobiles publice virgis cædi, & in carcerem mitti juberet; Virginum una, cum cæderetur, psalterium adhuc manibus tenebat, quod a tortoribus laceratum est. Eadem, quæ prius relata, perpetrandi furiosis animus erat in Ecclesia, qua hisce diebus S. Athanasius ut plurimum morari consueverat, & captum interempturi erant, at ipse sciens, locum sui domicilii jam esse proditum, timensque, ne hæc quoque Ecclesia, sicut aliis factum, prædictis sceleribus profanaretur, se populo suo clam surripuit, antequam Gregorius advenisset, & navem conscendit, Romam iturus, ut Concilio, ibi celebrando, assisteret. Gregorio Festi
Pascha-

Sæculum IV.
A. C. 341.

Sæculum IV.
A. C. 341.

Paschalis Sanctitas non obstitit, quo-
 nus ipsa die plures Catholicos custodire
 traderet, atque, occupatis omnibus Ec-
 clesiis, Catholicos aut ingressu ab-
 nere, aut cum Arianis communicare
 coegit.

Gregorius nequidem, quod Catho-
 ci domi suæ orarent, ferre poterat, tales
 que Præfecto denuntiabat; Sacrorum
 Ministri tam sedula improbitate observa-
 bantur, ut privati, periculose decumben-
 tes, Baptismum accipere non potuerint.
 & ægroti Presbyterorum solatio priva-
 rentur, quod etiam si ipso morbo acerbius
 accideret, eo auxilio tamen carere ma-
 lebant, quam sustinere, ut Ariani capiti-
 bus suis manus imponerent. Ne tanta
 oppressiones fama vulgarentur, Grego-
 rius Navarchis, imo & vectoribus distri-
 cte præcepit, ne contra se murmurarent,
 sed Epistolas suas deferendas acciperent;
 quidam, obedire recusantes, ideo carce-
 rem, vincula, tormenta passi sunt. Præ-
 fectus ipso Auctore, contra Athanasium
 quasi populi Nomine scripsit ad Impera-
 torem Epistolam, tantis criminationibus
 repletam, ut, si reus fuisset Athanasius,
 objecta crimina non exilio satis, sed sola
 morte expiare potuisset. Huic Epistola
 Pagani, Idolorum custodes, mixtimque
 Ariani subscripsere.

Gregorius
 Anti-Episco-
 pus.

Inter

Inter hæc Epistolæ ab Eusebianis al-
 latae sunt ad Philagrium, ut Gregorium,
 totius Ægypti Ecclesias visitantem, comi-
 taretur. In hac visitatione Episcopi fla-
 gris cædebantur, & onerabantur vincu-
 lis. Serapammon Episcopus, & Confes-
 sor proscriptus. Potammon, etiam E-
 piscopus, & Confessor, cui in persecutio-
 ne oculus fuerat ademptus, tamdiu in
 cervice verberatus, donec exspirasse cre-
 deretur, vixque post aliquot horas fo-
 mentorum vi Spiritus revocari potuit;
 brevi tamen post migravit & vita dupli-
 cis Martyrii corona dignus. Idem hic
 est Potammon, Episcopus Heracleensis,
 qui Concilio Nicæno, & deinde Tyriensi
 interfuit; Ecclesia decima octava Maji
 ejus memoriam colit. Plures alii Epif-
 copi verberibus affecti, plures solitarii
 fastibus cæsi; dumque hæc fierent, Gre-
 gorius cum quodam Ministro, cui Bala-
 cio nomen, & titulum Ducis gerebat, se-
 dens inspectabat. His non obstantibus
 omnes & singulos ad secum communi-
 candum invitabat, non videns, quantum
 suus agendi modus a sana ratione diver-
 teret, dum hinc Catholicos tanquam im-
 pios puniret, inde eosdem ad commu-
 nionem vocaret, tanquam Sanctos. In
 S. Athanasii sceminam consanguineam ul-
 tra mortem sæviit, quippe vivam perse-
 cutus, mortuæ sepulturæ honorem non

Sæculum IV.
 A. C. 341.

Sup. L. XI.
 §. 2. 48. Mar-
 tyr. 18.

Athan. ibid.
 817.

Inter Hist. Eccles. Tom. III. C c in-

Sæculum IV. indulgit, quo carere debuisset, nisi can
 A C. 341. propinqui subtractam terræ mandassent.
 Pauperibus quibusdam inclusis eleemosi-
 nam deferri vetuit, navibus, vinum,
 leumque ad eorum usum portantibus
 ipsius jussu confractis. Hæc modo re-
 censita, eorum omnium, quæ Gregori
 auspicio, aut jussu per vim, & nefas
 cta, pars aliqua dici possunt.

§. XV.

S. Antonius S. Athanasio favet.

Cum igitur Gregorius in sola potesta-
 te Laicorum confideret, neglectis
 piscopis, aut Monachis, Magistratum
 sæcularium amicitiam ambiebat; quoties
 ei litteræ Imperatoris, alicujus Præfecti,
 aut Judicis redderentur, exultantis animi
 gaudium premere non poterat, talium ho-
 mines indonatos nunquam dimittebat.
 litteras vero, a S. Antonio, de monte
 scriptas, contempsit, & causa fuit, quod
 Dux Balacius quoque ab eodem viro
 cto sibi missas contemptui habuerat.
 Namque ubi S. Antonius rescivit, quan-
 to furore Balacius Arianorum crudelitate
 ti serviret, nempe ipso jubente Virgines
 verberibus obtundi, eremicolas vestibus
 spoliari, & flagellari, ad eum scripsit
 hunc modum: *Video iram Dei irruere
 super te! cessa ergo Christianos persequi.*

*vit. S. Ant.
 c. 30. p. 500.*